

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 175/14
V Lucemburku dne 11. prosince 2014

Rozsudek ve věci C-212/13
František Ryneš v. Úřad pro ochranu osobních údajů

Na obrazový záznam pořízený prostřednictvím kamerového systému nainstalovaného osobou na jejím rodinném domě a zabírajícího veřejné prostranství se vztahuje směrnice o ochraně osobních údajů

Směrnice nicméně umožňuje posoudit oprávněný zájem dané osoby spočívající v ochraně majetku, zdraví a života této osoby a její rodiny

Směrnice o ochraně osobních údajů¹ dovoluje zpracování osobních údajů v zásadě jen, pokud subjekt údajů udělil souhlas. Nevztahuje se však na zpracování osobních údajů prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností.

Na F. Ryneše a jeho rodinu opakovaně útočila neznámá osoba a několikrát došlo k rozbití oken jejich rodinného domu. V reakci na tyto útoky nainstaloval F. Ryneš na dům své rodiny kamerový systém, který snímal vstup do tohoto domu, veřejnou ulici a vstup do protějšního domu.

V noci z 6. na 7. října 2007 bylo rozbito okno tohoto domu výstřelem z praku. Díky záznamům z kamerového systému předaným policii se podařilo identifikovat dvě podezřelé osoby, vůči kterým bylo zahájeno trestní stíhání.

Jeden z podezřelých ovšem zpochybnil před Úřadem pro ochranu osobních údajů zákonnost zpracování údajů zaznamenaných kamerovým systémem F. Ryneše. Úřad shledal, že F. Ryneš skutečně porušil předpisy na úseku ochrany osobních údajů a uložil mu pokutu. Úřad v této souvislosti poukázal mimo jiné na to, že údaje podezřelého byly v okamžiku, kdy se nacházel na veřejném prostranství, tj. v části ulice nacházející se před domem F. Ryneše, zaznamenány bez jeho souhlasu.

Nejvyšší správní soud (Česká republika), který ve sporu mezi F. Rynešem a Úřadem rozhoduje o kasační stížnosti, se táže Soudního dvora, zda záznam pořízený F. Rynešem za účelem ochrany jeho života, zdraví a majetku (tj. zaznamenání osobních údajů jednotlivců útočících na jeho dům z veřejné ulice) nepředstavuje zpracování údajů, na které se směrnice nevztahuje, protože jde o záznam provedený fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr zaprvé připomíná, že pojem „osobní údaje“ ve smyslu směrnice zahrnuje všechny informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na jeden či více zvláštních prvků její fyzické identity. **Obraz osoby zaznamenaný prostřednictvím kamery tudíž představuje osobní údaj, neboť umožňuje identifikovat subjekt údajů.**

Stejně tak se tato směrnice vztahuje na **dohled pomocí videokamer** sestávající ze zaznamenávání a ukládání osobních údajů, jelikož takový dohled představuje **automatizované zpracování těchto údajů.**

Zadruhé Soudní dvůr konstatuje, že **výjimka** stanovená směrnicí pro zpracování údajů prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností **musí být vykládána striktně.**

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355).

Z toho důvodu nelze provozování kamerového systému, který zabírá veřejné prostranství, a je tudíž zaměřen mimo soukromou sféru osoby zpracovávající údaje, považovat za „výlučně osobní či domácí činnost“.

Při uplatňování směrnice zároveň nesmí vnitrostátní soud ztrácet ze zřetele, že její ustanovení² umožňují zohlednit oprávněný zájem správce spočívající v ochraně majetku, zdraví a života tohoto správce a jeho rodiny.

Konkrétně lze zaprvé osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektu údajů mimo jiné tehdy, když je jejich zpracování nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce. Zadruhé nemusí být určitá osoba informována o zpracování svých údajů tehdy, není-li její informování možné nebo by vyžadovalo neúměrné úsilí. Zatřetí mohou členské státy omezit rozsah povinností a práv stanovených směrnicí, pokud je toto omezení nezbytné pro zajištění předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání nebo ochrany práv a svobod druhých.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499

---

² Jde zejména o čl. 7 písm. f), čl. 11 odst. 2 a čl. 13 odst. 1 písm. d) a g) směrnice.